

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa (Łotwa) w dniu 27 marca 2020 r. – AS „LatRailNet”, VAS „Latvijas dzelzceļš”/ Valsts dzelzceļa administrācija**

**(Sprawa C-144/20)**

(2020/C 201/26)

*Język postępowania: łotewski*

**Sąd odsyłający**

Administratīvā rajona tiesa

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* AS LatRailNet, VAS Latvijas dzelzceļš

*Druga strona postępowania:* Valsts dzelzceļa administrācija

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 56 ust. 2 dyrektywy 2012/34 <sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że przyznaje on organowi regulacyjnemu uprawnienie do wydania z własnej inicjatywy decyzji nakazującej przedsiębiorstwu wykonującemu podstawowe funkcje zarządcy infrastruktury, o których mowa w art. 7 ust. 1 tej dyrektywy, wprowadzenie do uregulowań dotyczących pobierania opłat za infrastrukturę (systemu pobierania opłat) określonych zmian, które nie dotyczą dyskryminacyjnego traktowania wnioskodawców?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: czy organ regulacyjny jest uprawniony do określenia we wspomnianej decyzji warunków, jakie powinny przewidywać te zmiany, na przykład poprzez ustanowienie obowiązku wyłączenia z kryteriów ustalania opłat za infrastrukturę wcześniej zaplanowanych wydatków pokrywanych z budżetu państwa lub z budżetów samorządu terytorialnego, których przewoźnicy pasażerscy nie mogą pokryć z dochodów uzyskanych z przewozów?
- 3) Czy art. 32 ust. 1 dyrektywy 2012/34 należy interpretować w ten sposób, że nałożony w tym ustępie na państwa członkowskie obowiązek zagwarantowania przy ustalaniu podwyżek wysokości opłat za infrastrukturę optymalnej konkurencyjności segmentu rynku kolejowego ma również zastosowanie do ustalania opłat za użytkowanie infrastruktury w segmentach rynku wolnych od konkurencji, na przykład ze względu na fakt, że w danym segmencie rynku przewozy są realizowane jedynie przez jednego przewoźnika kolejowego, któremu przyznano wyłączone prawo, o którym mowa w art. 2 lit. f) rozporządzenia nr 1370/2007 <sup>(2)</sup>, do świadczenia usług w zakresie przewozów w danym segmencie rynku?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. 2012, L 343, s. 32).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. 2007, L 315, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2020 r. – Komisja Europejska / Królestwo Danii**

**(Sprawa C-159/20)**

(2020/C 201/27)

*Język postępowania: duński*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis, I. Naglis i U. Nielsen, pełnomocnicy)

*Strona pozwana:* Królestwo Danii

### Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie, że Królestwo Danii uchybiło zobowiązaniom spoczywającym na nim na mocy art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych<sup>(1)</sup> nie zapobiegając wykorzystywaniu czy też nie zaprzestając wykorzystywania przez duńskich producentów mleka nazwy „Feta” w odniesieniu do sera, który jest niezgodny z specyfikacją produktu opublikowaną w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1829/2002<sup>(2)</sup>;
- stwierdzenie również, że Dania, tolerując to, iż duńscy producenci mleka wytwarzają i wprowadzają na rynek imitacje „Fety”, dopuściła się naruszenia art. 4 ust. 3 traktatu o Unii Europejskiej (TUE) w związku z art. 1 ust. 1 i art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012;
- obciążenie Królestwa Danii kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że organy władz duńskich uchybiają zobowiązaniom spoczywającym na nim na mocy rozporządzenia nr 1151/2012 tolerując bezprawne wykorzystywanie przez duńskie podmioty gospodarcze nazwy „Feta” w odniesieniu do sera produkowanego w tym kraju.

W szczególności można stwierdzić, że w Danii dochodzi do wykorzystywania nazwy „Feta” z naruszeniem rozporządzenia nr 1151/2012, efektem czego to państwo jest zobowiązane przyjąć odpowiednie kroki administracyjne i sądowe w celu zapobieżenia wykorzystywaniu czy też zaprzestania tego wykorzystywania. Ponieważ Dania odmawia przestrzegania ww. przepisów, Komisja doszła do wniosku, że pozwane państwo członkowskie uchybia zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 13 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 i w związku z tym dopuszcza się naruszenia prawa Unii.

Ponadto tolerując to, iż duńscy producenci mleka wytwarzają i wprowadzają na rynek imitacje „Fety”, Dania dopuszcza się naruszenia art. 4 ust. 3 TUE w związku z art. 1 ust. 1 oraz art. 4 rozporządzenia nr 1151/2012, co stanowi zagrożenie dla realizacji unijnych celów, polegających na: zagwarantowaniu uczciwej konkurencji rolnikom i producentom produktów rolnych i środków spożywczych mających cechy i właściwości stanowiące wartość dodaną; wspieraniu producentów wyrobów związanych z danym obszarem geograficznym poprzez zagwarantowanie godziwych dochodów z tytułu właściwości wytwarzanych przez nich oraz ochronie na terytorium całej Unii praw własności intelektualnej związanych z nazwami chronionymi.

Komisja jest też zdania, że Dania, nie zapobiegając naruszaniu czy też nie zaprzestając naruszania praw związanych z chronioną nazwą pochodzenia (ChNP) „Feta”, do którego dochodzi wówczas, gdy duńscy producenci mleka eksportują sery będące unijną imitacją do państw trzecich, osłabia pozycję zajmowaną przez Unię w prowadzonych na szczeblu międzynarodowym negocjacjach mających na celu zagwarantowanie ochrony unijnych systemów jakości i narusza zawartą w art. 4 ust. 3 TUE zasadę lojalnej współpracy.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 2012, L 343, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1829/2002 z dnia 14 października 2002 r. zmieniające Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1107/96 w odniesieniu do nazwy „Feta” (Dz.U. 2002, L 277, s. 10).